

יום ג' ט"ו ' בטבת תשנ"ח (13 בינואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם,

יהיה להם גם הכוח לפתוח את שערי עתידם

אבא קובנר, 1978

מספרים על רב אי"צ' שהיה נאיל זלכת לזושה
חודשים בדרך ויום אחד קב"ג המזרח. כזאת,
היה מהלך מב'גו 3 חודשים עד זכ"ג הכנסת.
הוא היה 'וצא אחרי סוכות, זמנ' יום אחד
וחולד זכ"גו זלמת את אלגו בתל הפסח.

ויום זה לבן עסקי רב אי"צ' בגורו קב"ג המזרח
היה היום, ט"ו בטבת, שהוא קב"ג באמצע בין
גל הסוכות זמל הפסח. זמרים אלו מכר לכל
העוסף בגורו אב"ו יום אחד קשה, מזה"ה זל"ו
היכרות כז"ו' עסקי בה כל השנה כולה.

והז"מור הוא במיוחד מתאים בתקופה זו לנפרט
"מי השוכני"ם =

וגימ'ם אלה שמרבים זמנור ולהיגיל גורה, מנהג
יראים, מס'ים ואנשי מעלה זהבצנור, בשנה מצובה,
כל יום ממש' בתקופה זו.

ענין גזנור אלה, מבני שימי החורף בשנה מצובה
מרוכים מכלאר השנים, ויל בין גזנור קב"ג של
משון ואלה של א"ר ימ"ר ממצ"י שנה. גזנור אלה
באור זכברו על כל העם מטאור'ים, זמל בת"י
שני. זכן באור גזנור ימי השוכני"ם זכבר על
חודש הקיבוט שהוא נוסף על מצ"י שנה.

ועיקר הגזנור הוא ליפרו ילראו וירבו, ואלו
גבי א"ש עובדיה. ולכן קב"ג הגזנור ליום ה'
שנכראו בו היל"ם ונאלה' בהם יברכה: ברו ורבו
וגוים מגרכים ממצ"י, וירדו לרוב..."

ועוד: סדר הגזנור מתייל הלכות, שבו קובאים כראו
שמות" שכנה בו:

"וכאלו ידנו אורו כן ירבה וכן יפרו".